

Pondelok	20/7			
Féria, sv. Apolinár				
Utorok	21/7	Senné	18.00	+Eduard Jožio, 1.výr.
Féria, sv.Vavrinec		Palín	17.00	za farnosť
Streda	22/7			
sv.Mária Magdaléna, sviatok				
Štvrtok	23/7			
sv.Brigita, sviatok				
Piatok	24/7	Senné	18.00	+Mária Saboslajová
Féria, sv.Šarbel				
Sobota	25/7	Senné	7.30	+Marta Štofčíková
sv.Jakub, sviatok		Jastrabie	8.30	+Zuzana a Juraj Abarajoví
Nedel'a	26/7	Senné	10.30	+Anna Val'ová
17.nedel'a cez rok A		Jastrabie	8.00	+Lukáš (p.J.Mráz)
		Palín	9.15	zdr.B.p.Anna Linková, živ.jub.
		Palín	7.30	Gr.kat. liturgia

Oznamy: - Zvonček z 12.7.: Senné 122.15, Jastrabie 55.50, Palín 30.40. **Pán Boh zaplat' za Váš milodar na kostol a farnosť.**

- Od pondelka 20.7. do piatka 24.7.2020 som na farskom detskom letnom tábore.
- Odchod na tábor je v pondelok 20.7.2020 z Michaloviec o 9.51 vlakom, zraz o 9.25 na železničnej stanici v Mi.
- V Bratislave 14. júla 2020. Drahí bratia v biskupskej službe, keďže na sekretariát KBS sa čoraz viac veriacich obracia s podnetmi, ktoré sa týkajú dodržiavania opatrení a hygienických odporúčaní v jednotlivých farnostiach, chcem vás poprosiť, aby ste svojim kňazom pripomenuli naliehavú potrebu chrániť zdravie ľudí. Hoci viacero opatrení bolo práve z iniciatívy KBS zmiernených, a nie sú striktné nariadené, len odporúčané, druhá vlna ochorenia sa stáva reálnou hrozbou, a preto sa treba správať zodpovedne, a nerobiť z výnimiek pravidlo. Prosím vás, pripomeňte kňazom, že **rúška sú v kostoloch stále povinné**: treba zdôrazniť, že nosiť ich nemusia len tie osoby, ktorým spôsobujú vážne dýchacie problémy alebo trpia kožnou chorobou. Celebrant zasa nemusí mať rúško iba vtedy, ak zachová odstup minimálne dva metre od ostatných osôb. Na rozdávanie svätého prijímania si ho však vždy musí nasadiť. Takisto stále platí povinnosť dezinfikovania rúk pred podávaním svätého prijímania. Odporúčaný spôsob podávania je do rúk a len vo výnimočných prípadoch do úst, nie naopak. Tí, ktorí z vážneho dôvodu nemôžu prijať do rúk, majú prísť až na záver radu, nie medzi ostatnými. Na znak pokoja si ľudia nemajú podávať ruky, a sväteničky pri vstupoch do chrámov majú zostať nad'alej prázdne. Žiaľ, vyskytli sa prípady, keď kňazi z nedbalosti alebo z otvorenej neposlušnosti opatrenia prestali dodržiavať. Prosím vás, aby sme dohliadli na obnovenie poriadku. Nemôžeme tolerovať svojvôľu a nesprávne vedenie ľudí. Klerici nech sa usilujú veriacich primerane katechizovať, čo sa týka náležitej úcty pri spôsobe svätého prijímania do rúk, a zároveň všetkým trpezlivo pripomínajú povinnosť chrániť svoje zdravie, aj zdravie každého účastníka zhromaždení v našich chrámoch. Ďakujem vám za tľmočenie tejto mojej výzvy všetkým duchovným pastierom. Pamätám na vás v denných modlitbách a prajem vám hojnosť Božieho požehnania. Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita, predseda KBS

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 11/2020

číslo 30

Zlo a dobro - Matúš 13,24-43

Verím, že Boh je spravodlivý Sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých trestá. Kto z nás nepozná boj dobra so zlom? Aj keď zvykneme rozprávky čítať deťom, ktoré sa končia víťazstvom dobra nad zlom, veríme, že Boh je spravodlivý Sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých trestá, čo patrí medzi šesť hlavných právd nášho náboženstva. Dobro a zlo môže vedome a dobrovoľne konať jedine človek. Každý prejav dobroty je pokrokom toho, kto ho vykonal. Je víťazstvom ľudstva nad nízkymi sklonmi našej prirodzenosti. Dobrotivosť nie je zvláštna čnosť, je to skôr vzácny súhrn čností. Prejavuje sa v oblasti citovej vo forme láskavosti, privetivosti, ochoty, nežnosti. Čo je teda dobrotivosť? Vnútorňá dispozícia človeka chcieť a uskutočniť dobro iným. Svoje korene má v hĺbke duši. Vrcholným znakom dobrotivosti je nezištnosť, ktorá stavia pred oči človeka jedine dobro druhého. Iným znakom dobrotivosti je skromnosť. Neoslňuje ako vzlet veľkých duchov a nelomozí ako vojenská mužnosť. Dobro nemá menšiu cenu preto, že vrhá menej lesku. A naopak, čím väčší sa kopia zlé skutky, tým väčší sa oslabuje schopnosť konať dobro a čím častejšie sa rozhodne pre zlo, tým väčší sa v ňom posilní pozícia zla a tým väčší sa oslabí možnosť konať dobro. Kto sa teda často a dlhodobo rozhoduje pre zlo, bude sa spontánne správať zle. Preto sa múdry človek na neho nespoľahne, a naopak, budú ho vyhľadávať ľudia bez cti. Evanjelista sv. Matúš na záver podobenstiev Pána Ježiša o pšenici a kúkoli, i horčičnom zrnku či ďalšom podobenstve o kvase, ktorými Ježiš prirovnáva «nebeské kráľovstvo», poznamenáva: Ježiš „bez podobenstva im nehovoril nič, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok: „Otvorím svoje ústa v podobenstvách, vyrozprávam, čo bolo skryté od stvorenia sveta“. Keď zberáme úrodu z polí a väčšina z nás trávi svoju dovolenku, prázdniny, Cirkev nám pripomína podobenstvom, v ktorom hospodár dáva rásť kúkoľu vedľa pšenice, že Cirkev vždy pozostávala z hriešnikov a svätcov. Kde je deliaca čiara medzi dobrom a zlom? Všetky tri podobenstvá majú do činenia zo začiatkom a koncom. Niečo niekde začína a niečo aj skončí. Aj v Cirkvi je čas sejby a žatvy. Sejba je život každého človeka naplnený jeho hodnotami. Žatva nastane v deň súdu, kedy dôjde k vytriedeniu dobra od zla. To, že niekto je pokrstený, že sa hlási k Cirkvi, Kristovi, nie je prejavom, že si počína ako kresťan. Podstatné je, že

plní vôľu Božiu. Nie všetci, čo žijú v Cirkvi, sú vyvolenými a natrvalo zabezpečenými. Aj keď je Boh trpezlivý, zhovievavý, o čom hovorí podobenstvo o dobrom semene a kúkoli, že hospodár nedovolí sluhom, aby počas rastu pšenice povytŕhali kúkol, ktorý do pšenice zasial nepriateľ. Hospodár sa vyjadruje jasne: „V čase žatvy poviem žencom: Pozbierajte najprv kúkol a poviažte ho do snopov na spálenie, ale pšenicu zhromažďte do mojej stodoly“ (Mt 13,30). Podobenstvá majú svoj význam. Ježiš vysvetlil, že roľa je svet. Po dedičnom hriechu svet je vo vojnovom ťažení dobra so zlom. Boh viackrát ľuďom prejavil vôľu, aby nepáchali zlo. Cirkev je tiež roľa, na ktorej rastie pšenica i kúkol vedľa seba. Sv. Augustín sa pýta: „Koľko ovečiek je vonku a koľko vlkov je vo vnútri?! Boh chce, aby sme boli deťmi svetla, ovečkami v košari Cirkvi, pšenickou. To je vtedy, keď chceme, keď spolupracujeme s Bohom, jeho darmi, milosťami. Boh ľudí nedelí na dobrých a zlých, ale každý človek rozhoduje sám o sebe. Pri tom všetkom nemali by sme sa opovážlivo spoliehať na Božie milosrdenstvo. Boh chce povedať, že zlí sa majú vrátiť späť k nemu a dobrí im majú pri tom pomáhať. Takto sa buduje na zemi Božie kráľovstvo. Nebeské kráľovstvo prirovnané k horčičnému semiačku, ktoré je malé, najmenšie zo všetkých semien a Boh aj z takéhoto semena dá vyrásť veľkému stromu. Kto by pozeral len na veľkosť semena ľudskými očami, nevie si predstaviť košatý strom, ktorý má zo semena vyrásť. Bohu nič nie je nemožné. Boh dá vyrásť stromu z najmenšieho semena i tak, že prevýši všetky stromy okolia. Podobenstvo v protiklade maličkého semena a veľkého stromu chce predstaviť dnešné nepatrné, čo žijeme, sme, vlastníme, k tomu, čo sa raz na konci, pri príchode Božieho Syna na svet ako Sudcu, v deň žatvy prejaví v plnej moci, veľkosti a sláve. Boh tým, ktorí ho milujú, nesľubuje na zemi moc, slávu a iné, ale kto vytrvá do konca, bude spasený. Boh teda sľubuje večnú odmenu vo svojom kráľovstve. Moc sveta, svetská sláva, všetko raz pominie. A to malé, čo Kristus zasial, sa prejaví ako Cirkev slávna, na ktorej nebude škvrny ani vrásky, pretože je svätá a nepoškvrnená. Toto kráľovstvo máme ohlasovať. Svoje poslanie máme žiť. Na to nadväzuje v dnešnom evanjeliu podobenstvo o kvase. Rovnako poukazuje na protiklad medzi začiatkom a koncom, nepatrnosťou začiatku a veľkosťou konca. Predstava o kvase hovorí o veľkej sile prekvasenia. „Neviete, že trocha kvasu prekvasí celé cesto“? Zdanlivo málo, a dokáže mnoho. Príslovie hovorí: Zdanlivo nepatrný prípad mohol nadobudnúť dôležitosť pre celok. Podobenstvo o kvase chce stúpencom, vyznávačom Ježiša naznačiť, že aj keď ich je málo, s Ježišom spojení majú pretvárajúcu silu, moc nad svetom. Viera veriacich má dynamickú a pribojnú silu, moc ohlasovania Božieho slova. Moc svedectva viery, hoci i preliatím krvi oslovuje, vyvoláva otázky a následné konverzie. Ježiš tak svojim dáva vo všetkých časoch odvahu vzdorovať celému svetu a jeho nepriateľským mocnostiam. A tak sa dajú

pochopiť slová zo záveru týchto podobenstiev, ako ich zaznačil sv. Matúš: „Bez podobenstva im nehovoril nič, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok: „Otvorím svoje ústa v podobenstvách, vyrozprávam, čo bolo skryté od stvorenia sveta“ (Mt 13,34-35). Matúš predstavuje Ježiša ako najväčšieho kazateľa, a hoci medzi vlastných prišiel, neprijali ho. Aj pre nás vo viere zohrávajú dôležité miesto obrazy, udalosti, ľudia, a kto má oči otvorené, vidí a chce počuť, počuje, čo iní nevidia, nepočujú, lebo ich oči sú zastrené a uši hluché, sú to ľudia hriechu. Boj dobra so zlom pokračuje. Dobro v čistej podobe nejestvuje vo svete, ani v našom osobnom živote, ani v Cirkvi. Nik nemá právo niekoho súdiť. Máme však konať dobro. Dokázali sme rozstiepiť atóm, len spôsob zmýšľania človeka sa nezmenil. Človek sa ženie za pohodlím, mocou a o dobro sa nestará. Nerútime sa do katastrofy? Pôžitkárstvo, hedonizmus, sex, konzumný spôsob života... Hriech človeka. To je kúkol. To nebuduje košatý strom. To nie je kvas. A predsa dnes si viac uvedomujeme dobro vo svojom okolí. Básnik Torquato Tasso bol skromný a dobrý človek. Jeho neprajník mu narobil veľa zla. Priatelia mu hovorili, aby sa mu pomstil za mnohé príkoria. A čo im odpovedal? „Nechcem mu vziať život, ani majetok, ani česť. Chcem trpezlivosťou a dobrotou vziať jeho zlobu“. Zloba nikdy neodoženie zlobu. Platí zásada: Aj keď ti niekto robí zlo, urob mu dobre, aby tvoj dobrý skutok porazil jeho zlobu. Keď trojročný Alexej prosí sestričku, aby mu prečítala rozprávku o zlom vlkovi, desaťročná sestrička mu oponuje: „Nie sú zlí vlci na svete, len nešťastní vlci“. Ježišove slová „Nechajte oboje rásť do žatvy“ (Mt 13,30), sú výzvou, aby sme nechali Boha byť Bohom. Nebojme sa zla, ale konajme dobro. Násilne odstraňovať zlo môže spôsobiť škodu aj na dobrom. Napomínať každého nemusí priniesť dobrý koniec. Pokiaľ človek žije na zemi, nie je ani dokonalý, a ani tak zlý.

Dnes máme všetci šancu. Dobro a zlo je realita. Máme však Boha, ktorý je Láska. Obdarúva nás vierou, nádejou a láskou. Nesmieme zabudnúť, že aj keď niečomu hneď nerozumieme, a zdá sa, že víťazí zlo nad dobrom, nestrácajme hlavu, neklesajme na duchu. Nie diabol je posledným víťazom, ale Kristus a Kristovi Ježišovi patríme. Je čas aj filozofovať. Je čas diskutovať. Je čas sa aj modliť: Pane, pomôž nám rozumieť, že Cirkev, ktorú si ty založil, nie je spoločenstvom len dobrých, ale aj zlých, je však nádejou pre nás hriešnikov. Chráň nás od súdov iných. Pomôž nám zachovať tvoje slová: Nesúďte! Pretože my prosíme o milosrdenstvo, aby sme neboli súdení. Veríme, že ty si Spravodlivý, chceme verne plniť to, čo od nás žiadaš.